

Valoa kohden

Suonenjoen seurakunnan joululehti 2020

Jouluevankeliumi.....	3
Hyvät Suonenjoen seurakunnan joululehden lukijat	4
Seimen lapsi.....	6
Joulusta joulun	8
Valoa kohti	8
Joulumuistoja.....	9
Kiitosvirren syntytarina.....	10
Kynttilä muistuttaa elämän jatkuvuudesta	11
Lämmin tervehdys Suonenjoelle!	12
Tänä jouluna	14
Joulun Vapahtaja	14
Enkeli taivaan lausui näin	15
Nuorten tervehdys	16
Joulun aikaa rauhaisaa	19
vuotta hyvää alkavaa.....	19
hyvästä yhteistyöstä.....	19
Satuhieronta.....	20
Joulukuusi muistelee	23
Joulu sydämässäsi!	24

Jouluevankeliumi

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlatunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona

vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seisoivat Herran enkeli ja Herran kirkkaus ympäröivät heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.” Luuk. 2: 1-14

Hyvät Suonenjoen seurakunnan joululehden lukijat

Kädessäsi on erityöalojen kokoama joululehti, jonka sanoin ja miettein haluamme olla toivottamassa hyvää ja rauhallista joulun aikaa.

Oletko miettinyt mikä saa ihmiset joulun aikaan kirkkoihin, joululauluihin ja muutenkin lähemmäksi joulun sanomaa?

Kaunis ja tunnelmallinen kirkko, virret, kauniit joululaulut, traditio vai mikä? Useimmille tulee varmasti mieleen lapsuus ja kirkko ja sen tunnelma silloin ennen vanhaan. Kenties seurakunnan joulunajan tapahtumista haetaan sitä yhteyttä mikä menneillä sukupolvilla oli, kun he kokoontuivat yhteen.

Kenties meidät saa jouluna liikkeelle kaipuu. Kaipuu, jostakin kauniista ja puhtaasta. Kaipuu sovinnosta ja ilosta. Siksi sydämemme haluaa tänäkin jouluna laulaa kiitosta ja ylistystä. Sydämemme haluaa laulaa suuren juhlan kunniaksi. Haluamme juhlia toivon täyttymistä ja kumarramme taivaan kuningasta. Saamme iloita ja riemuita, mutta saamme myös hiljentyä ja rukoilla.

Tuttu ja turvallinen on joulun sanoma tallin hämärään syntyneestä Vapahtajasta. Mutta siitä huolimatta, vaikka tunnemme joulun evankeliumin, niin joka vuosi siinä on jotakin uutta ja usein jäämme vain ihmettelemään ja ihastelemaan seimen äärelle saamatta vastusta kaikkiin kysymyksiimme. Paljon jää arvoitukseksi. Mutta paljon myös saamme. Saamme Jumalan suurimman rakkauden osoituksen meitä kohtaan.

Eläinten keskelle vaatimattomiin oloihin syntyi Vapahtajamme Jeesuksen ei tarvinnut syntyä komeaan palatsiin, eikä muutenkaan hienoihin oloihin, kuten maallisten kuninkaiden, vaan syntyi kauas palatsien loistosta. Maria kapaloi Jeesuksen eläintensyöttökaukaloon. Se oli sellainen likainen ja nuhjuinen kaukalo. Mutta nyt siihen kaukaloon tuli valo, kirkkaus ja puhtaus. Se valo oli niin kirkas, että vieläkin se valo loistaa. Jo Vanhassa Testamentissa osattiin nähdä tulevaan.

Jesajan 9 luku ”Kansa joka pimeydessä vaelttaa näkee suuren valon.”

Vaikka ulkona on pimein vuodenaika, vietämme suurta Valon juhlaa. Jeesus tuo meidänkin sydämiimme, valon, puhtauden ja kirkkauden.

Seimen äärellä kumarramme Herraamme Jeesusta Kristusta, ja sen viattomuuden äärellä tajuaamme itse olevamme kovinkin kaukana tuosta puhtaudesta ja viattomuudesta. Onneksi saamme repaleisinakin ja usein elämässämme epäonnistuneina kääntyä Jumalan puoleen. Seimen ääressä voimme myös olla aivan hiljaa ja rauhassa. Voimme hetken aikaa vain olla ja levätä, Valon loisteessa.

Joulu muistuttaa meitä paitsi Jeesuksen syntymästä myös Jeesuksen elämästä, kuolemasta ja riemullisesta ylösnousemuksen ihmeestä. Se muistuttaa meitä Jumalan valtakunnasta, jossa on ilo ja rauha. Jouluna saamme tuntea ainakin osittain tuota iloa ja rauhaa, heikkojen auttajan, Maailman Valon syntymäjuhlan kautta. Jeesus itsekin on sanonut

”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo”

Petteri Hämäläinen
kirkkoherra

Seimen lapsi

Miten seimen lapsi voi pelastaa maailman?

Hakeuduin kerran etelänmatkallani pienen kirkon viileyteen ja pysähdyin siellä puisen Jeesus-lasta esittävän veistoksen eteen. Ensimmäisen kerran elämässäni todella pysähdyin katsomaan tätä lasta. Tutkiskelin sitä tarkasti käännellen päätäni. Katselin pitkän tovin Jeesus-lapsen kasvoja, käsiä, jalkoja ja mietin: ”Miten tämä pieni lapsi voi pelastaa maailman, kaikki maailman ihmiset?” Kysymys odotti vastausta, ja tämän myötä elämäni oli avautumassa uusi ulottuvuus, ymmärrys Jumalan suunnitelmasta maailmaa varten.

Neitsyt Maria ja lupausten lapsi

Evankeliumissa kerrotaan, kuinka Jumalan lähettämä sanantuoja, enkeli, tervehti nuorta Mariaa: ”Terve, armoitettu! Herra olkoon sinun kanssasi” (Luukas 1: 28). Yllättävää kyllä, Maria ei kiinnitä huomiotaan niinkään tervehtijään, vaan hänen sanoihinsa. Evankeliumin mukaan Maria hämmästyí suuresti ja ”mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi tarkoittaa” (Luukas 1:29).

Marian ihmettelevä kysymys tekee hänestä vastaanottavan viestintuojan ilmoitukselle: ”*Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus*” (Luukas 1:31). Maria ymmärtää tämän, ohittaa ennustukset lapsen suuruudesta, ja kiiruhtaa kysymään, kuinka tämä voi tapahtua. Vastauksen saatuaan Maria on valmis ehdoitta tekemään Jumalan tahdon: ”*Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan*” (Luukas 1:38).

Nuori neitsyt ei varmaan ymmärtänyt viestin koko inhimillistä merkitystä eikä sen jumalallista suuruutta. Mitä merkitsi tulla raskaaksi Jumalasta, synnyttää Jumalan Poika, suojella häntä vaaroilta ja lopulta luopua hänestä? Ennustukset lapsen tulevasta suuruudesta, iankaikkisesta kuninkuudesta, jäivät varmaan Marialta tuolloin huomiotta. Jumalan suunnitelma, ikivanhat lupaukset, sukupolvien odotus ja kaipuu alkavat kuitenkin täytyä Jumalan Pojassa, seimen lapsessa, joka Marian kautta tulee maailmaan.

Jeesus-lapsesta Vapahtajaksi

Kului vuosia ja Jeesus-lapsi varttui ”*viisaudessa, iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä*” (Luukas 2:52). Jumalan suunnitelma ja Jeesuksen elämä kulkivat kohti täyttymystään kuolemassa ja ylösnousemuksessa. Jesaja 53:3,5 ”*Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies... halveksittu, jota emme minäkään pitäneet... mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi*”.

Harmoninen elämä

Kuulin vuosia sitten saarnan harmonisesta elämästä Jumalan kanssa. Sanan tuoja käytti termiä unisono (yksi - ääni) kuvaillessaan elämää sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. Kuten kuoro voi laulaa yksiaanisesti, voimme myös me ”laulaa” samaa ääntä Jumalan kanssa. Näin tekivät Maria ja Joosef, ja näin tekivät ja tekevät monet muut kautta aikojen.

Mietitkö sinä, kuka Jeesus on? Voit aloittaa vastauksen hakemisen monella tavalla. Joulun aikaan se käy luontevasti kuulemalla tai lukemalla evankeliumin Jeesuksen, seimen lapsen, ihmeellisestä syntymästä.

Kirjoittaja:

Tuula Valli Nousiainen

Tekstiviitteet Raamatun käännöksestä 1933/1938

Kuvakopio vanhasta lehtikuvasta ei tietoa alkuperästä

Valoa kohti

Synkkä pimeys
painaa mielen
mielettömäksi
 Musta harmaus
 imee värit
 jokaisesta päivästä
 Tuulen ääni lohduton

Varovaiset valot
pihoilla ja ikkunoissa
 Adventin kynttilät
 Itsenäisyyden kynttilät
 sankarihaudoilla

Joulu lähestyy
 jouluvaloja kaikkialla
 joululaulukonsertit
 joulupolut
”Arkihuolesi kaikki heitä...”

Jouluaattona
 haidoilla elävä
 kynttilöiden valomeri
 omaiset, ystävät
 tai ei ketään
”Taas kaikki kauniit muistot
mun tulee mielehen...”
 joulukirkko, kodin joulu,
 joululaulut, kuusen kynttilät
jouluherkut
 kinkut, laatikot,
 paistit, rosollit,
 joulupuurot, tortut ja muut
joululahjat
 jokaiselleko jotakin?

Ja sitten
JOULUYÖ ja
se pikkuinen
Jeesus-lapsi
Ikuinen Valo
Lux Aeterna

Paula Karhunen

Joulusta joulun

Lumi metsät ja maat jälleen peittää,
luonto vaipunut on lepohon.
Kuuhat säteensä hangille heittää,
tähdetkin syttyvät loistohon.
Joululaulut taas raikkaasti raikaa,
lapsosten riemu on rajaton.
Kellot temppelein kutsuen kaikkaa,
jouluun saapuu Hän, Poika Marian.

Kirkon kynttilät lempeesti loistaa,
ympärielleen ne luo valoaan.
Virret sanoman joulusta toistaa:
Lapsi syntynyt on maailmaan.
Muistot lapsuuden mielehen palaa,
täyttää kiitollisuus sydämen.
Toivo viestiä voimaksi valaa:
kerran joulumme on ikuinen.

Paula Karhunen

Joulumuistoja

Kun olin lapsi, meidän suvullamme oli tapana kokoontua mummolaan viettämään jouluaatto. Se oli mukavaa. Näki tädit, sedät ja serkut. Sai maistaa mummon tekemät erilaiset jouluherkut. Sai kokea perheen ja yhteyttä. Ja mikä parasta, sai joululahjoja! Se oli aattoillan jännittävin hetki, kun ryhdyttiin pakettien aukaisuun. Monenlaista mukavaa oli joulupukki tiennyt tuoda. Yleensä oli niin, että tapaninpäivänä me serkukset kohtasimme uudestaan mummolassa, ja leikimme uusilla lahjaleluilla. Sekin oli mukavaa.

Kun tulimme vähän vanhemmiksi, joulun parhaaksi anniksi nousi yhä vahvemmin yhdessäolo ja jutustelu sukulaisten kanssa. Joulutunnelma alkoi syntyä muustakin kuin lahjojen odottamisesta ja jännittämisestä. Joulun tuoksut ja maut, joululaulut ja hiljaisuus ja matka jouluyön messuun, minne lähdimme minä ja kaksi vanhempaa serkkuani säännöllisesti monet vuodet. Se oli meidän kolmen oma joulun juttu. Muistan, että jouluyön messun koskettavin hetki oli jouluevankeliumin kuuleminen. Se sykehdyttää edelleen, jokaisena uutena jouluna. Kaiketi on niin, että jouluevankeliumi kantaa vahvaa perinnettä, joka saa jotain sielussa ja mielessä liikahtamaan. Se tekee minulle joulun tunnun. Pyhä koskettaa.

Tämän kirjoituksen myötä toivotan omasta puolestani hyvää ja siunattua joulua kaikille Suomenjoella.

pastori Suvi Iso-Herttua

Kiitosvirsi

Sinua kiitän jumalain.
Sinulta elämäni sain
sen monet riemut, murheetkin,
ne joista turhaan huolehdin.

On uskon' täällä horjuvaa,
se tuskin päivää kannattaa.
Kuitenkin turvaan Jumalaan,
Hän johdattaa mua armossaan.

Suo että aamun autuaan
saan kerran nähdä ihanan
ja luonas' kanssa ystävain
saan laulaa kiittäin, ylistäin.

Paula Karhunen

Kiitosvirren syntytarina

Kirjoittaisitko Paula virren?

Virren! Minä! En minä virsiä osaa kirjoittaa.

Tämä sananvaihto käytiin erän ystäväni kanssa huhtikuussa 2015. Panihan tuo kysymys ajattelemaan. Illan ja yön tunteina mietiskelin asioita ja seuraavana aamuna, syntymäpäiväni aamuna, oli syntynyt virsi, kiitosvirsi. Olen omistanut virren kolmannen säkeistön ystäväilleni, laulukerholaisille ja kirkkokuorolaisille.

Olen kiitollinen uskollisista ystäväistäni. Iän myötä ystävien merkitys on yhä korostunut. Entäpä se laulukerho? En muista tarkalleen, miten minä sinne eksyin. Hyvä kun eksyin. Rakas kanttorimme Aulikki on innostanut kaikki osallistujat laulamaan, hiljaisetkin, ainakin hyräilemään. Muutama runokin on syntynyt laulukerhon innostamana.

Ja se kirkkokuoro? Joulun alla 2013 Aulikki kertoi, että kirkkokuorolaisista moni oli estynyt tulemaan jouluohjelmiston harjoituksiin ja hän esitti pyynnön, että laulukerholaisia tulisi avustamaan kuoroa (tilapäiseksi kiireapulaiseksi!). Niinpä neljä rohkeaa, Hilikka, Kaarina, Marja ja Paula ilmoittautuivat kokelaiksi. Laulaminen urkuparvella kauniita joulunajan lauluja urkujen säestyksellä oli niin ihanaa, että halusimme jatkaa joulun jälkeenkin. Kun kuoroharjoitukset tammikuussa 2014 alkoivat, marssimme muina naisina harjoituksiin. Kun kuorolaiset ottivat meidät avosylin vastaan eikä Aulikki hennonut sanoa, että pestimme oli tarkoitus olla tilapäinen, meistä tuli kirkkokuorolaisia. Nyt sitä pestiä on jatkunut täydet 7 vuotta.

Paitsi laulamisen riemua, elämäni ovat rikastuttaneet lauluryhmissä syntyneet ystävyyssuhteet. Niin, eksyinkö laulukerhoon ja tulinko kuoroon sattumalta? Ajattelen kuitenkin, että se on ollut johdatusta.

Kynttilä muistuttaa elämän jatkuvuudesta

On kaunis tapa tuoda vainajalle kynttilä. Jouluiltana kauneus tulee yhteiseksi ja kaikille näkyväksi, kun pimeä hautausmaa on kauttaaltaan kynttilöiden valaisema. Palavat kynttilät kertovat rakkaudesta ja kunnioituksesta, jota kynttilän sytyttäjät tuntevat edesmenneitä kohtaan.

Haudalla palava kynttilä kertoo yhteenkuuluvuudesta. Kynttilän tuoja jatkaa sitä, minkä vainaja on jättänyt taakseen. Elämä jatkuu. Elämä jatkuu kynttilän sytyttäjissä, meidän keskuudessamme, perheissämme, suvuissamme, ystävissämme, sukupolvien ketjussa.

Kynttilä muistuttaa, että elämä jatkuu myös iankaikkisuudessa. Joulun lapsessa saimme elämän ja valon, joka voittaa kuoleman pimeyden. Joulun profetian sanoin: ”Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus.” (Jes.9:1)

Jouluiltana hautausmaillamme on erityisen valoisa Muualle haudattujen muistomerkillä. Jos et pääse omaisesi tai sinulle tärkeän ihmisen haudalle, voit tuoda kynttilän sinne. Molemmilla hautausmaillamme on sellainen. Voit sytyttää kynttiläsi läheistäsi muistellen ja laskea kynttiläsi monien muiden kynttilöiden rinnalle.

Lämmin tervehdys Suonenjoelle!

Vielä vuosi sitten katselimme maailmaa oheisen kuvan maisemissa. Nyt joulunalusmaise-
maamme ovat kaamokseen laskeutuneen päijät-hämäläisen pikkupitäjän hiljaiset kylänraitit,
sammaleiset metsät, sumuiset järvet - ja silloin tällöin matalalta paistavan auringon häikäise-
vän kirkas, mutta lyhyeksi jäävä, ihmeellinen valo.

Juha lopetti jo työt Lähetysseuran palveluksessa ja palasi lääkäriksi lokakuun alussa. Elina
jatkaa vielä vuoden loppuun työtään nepalilaisten kumppanijärjestöjen rinnalla. Siinä, missä
etätyöpiste oli kesäkuun loppuun asti Kathmandussa, on se nyt Padasjoella.

Syksyn mittaan olemme kiertäneet seurakunnissa jakamassa tuntojamme taakse jääneen neljän
vuoden Nepalin-työrupeamamme tiimoilta. Vaikka työ oli usein raskastakin ja haasteita riitti,
on kiitollisuus kuluneista vuosista päällimmäisenä.

Ensimmäinen kosketuksemme Nepaliin oli jo 35 vuotta sitten, kun Elina opiskelijana vietti
siellä n. 10 kuukautta. Juhakin pääsi jo silloin käymään. Alkuvuodesta 1992 palasimme Nepa-
liin perheenä. Suurin osa 90-luvusta kului siellä. Nepaliin sijoittuivat myös kahden lapsemme
tärkeät lapsuusvuodet.

Kesällä 2000 asetuimme takaisin Suomeen. Silti ajattelimme aina, että voisimme vielä lähteä
uudelleen, ”sitten, kun lapset ovat tarpeeksi isoja tulemaan lentokentälle vilkuttamaan”. Vähän
kauemman siinä vierähti. Vasta keväällä 2016 tarjoutui sopiva tilaisuus. Siitä alkoi tämä neljän
vuoden matka, jonka te suonenjokelaisetkin kuljitte yhdessä kanssamme. Toki kotipaikkakun-
tanne oli tullut meille tutuksi jo suonenjokelaisen lähetyskurssitoverimme Helenan kautta. Yh-
dessä Helenan kanssa lensimme tammikuussa 1992 ensimmäiselle työkaudellemme Nepaliin.
Paljolti Helenan ansiota on, että vahva side syntyi jo silloin Suonenjoen seurakunnan ja Nepa-
lin välille. Se side meidätkin Suonenjokeen liitti.

Palattuamme Nepaliin 16 Suomessa vietetyn vuoden jälkeen koimme vahvasti päässeemme
näköalapaikalle. Moni ympyrä sulkeutui, monet vanhat ystävyysuhteet saimme solmia uudel-
leen. Paljon on 35 vuodessa muuttunut. Oli hyvä päästä katselemaan sitä Kathmandun näkö-
vinkkelistä. Sillä ilahduttavan moni muutos on vienyt maata hyvään suuntaan. Äärimmäinen
köyhyys on vähentynyt. lukutaitoisten ja korkeampaakin koulutusta saaneiden määrä kasvanut
vauhdilla, naisten ja tyttöjen asema parantunut. Jopa kastisyrjintä hindulaisessa maassa on pii-
run verran liehtynyt, vaikka paljon sillä saralla vielä on myös parantamisen varaa.

Kristittyjen määrä on – vastustuksesta huolimatta – moninkertaistunut. Ilosanoma Kristuksesta
leviää häkellyttävän nopeasti. Usko tarttuu kuin koronavirus, mutta toisin kuin virus, tuottaa
iloa, toivoa ja elämää.

Yhdessä teidän kanssanne olemme saaneet omalta pieneltä osaltamme olla rakentamassa edes vähän parempaa ja oikeudenmukaisempaa maailmaa. Olemme näköalapaikaltamme saaneet katsella, miten sanoma Kristuksen rakkaudesta tavoittaa tuhansia ja taas tuhansia uusia ihmisiä.

Joulun ihme on totta Nepalissa: Kristus syntyy joka päivä uusiin ihmissydämiin. Sana tulee lihaksi heidän elämässään. Olkoot meidänkin sydämemme avoimet Hänen tulla ja asettua keskellemme tänäkin jouluna! Hänen valonsa säteilee Himalajan lumihuippujen maassa. Säteilköön se myös meidän kaamoksemme keskellä!

Kiittäen matkakumppanuudesta toivotamme teille kaikille Vapahtajamme siunaamaa joulun juhlaa ja myös arkea, kun sen aika taas koittaa!

Elina ja Juha Lind

Tänä jouluna

Tänä jouluna tahtoisin
Jakaa omastani
Että ois jokaisella leipää.

Että jokainen pieni suu
Saisi mitä tarvitsee.
Että pikku ruumis
Saisi verhoксеen vaatetta,
sairas lääkettä.

Että puli saisi
lämpimän yösiän.
Eikä vain yhdeksi yöksi
vaan koko elämäkseen.

Että yksinäinen vanhus
saisi ystävän,
että joka kodissa asuisi
Rauha ja rakkaus.
Poissa olisi tuska ja riita.

Niin paljon tahtoisin
tehdä enemmän,
Mutta en voi.
Sillä minulla on vain
tyhjät kädet.
Ja tyhjä kukkaro.

Siksi ristin käteni
ja pyydän:
Kaikkivaltias,
auta niitä kaikkia
ja anna jouluiloa ja rauhaa
koko maailmaan.

Lempi Ruuskanen

Joulun Vapahtaja

Joulurauha sydämiimme
taasen jälleen tulkohon.
Silloin varmaan toisillemme
joulurauhaa toivomme.

Jeesus lapsi syntynyt on
Vapahtajaksi maailman.
Tuoden meille langenneille
Taivaan rauhan autuuden.

Tähti taivahinen johti
paimenet he seimen luo.
Tämäkö tää piltti pieni
Vapahtaja ompi tuo?

Valmista on kaikki jouluun
kuuset, kynttiläiset muut.
Lahjat kaikki kuusen alla
hymyyn vetää lasten suut.

Jeesus lapsi lahja parhain
meille jokaiselle on.
Kiitos kaikuu lauluissamme
rauha rinnassamme on.

Lempi Ruuskanen

Enkeli taivaan lausui näin

Martti Luther hylkäsi vanhan katolisen säännön, jonka mukaan papin ei sopinut mennä naimisiin. *Enkeli taivaan* tekstin valmistumisaikaan 1535 hänellä ja vaimo Katarinalla tiedetään olleen kolme lasta: Hans 8v., Magdalena 5v. ja Martin 3v. Saksalaisperheillä oli tapana esittää jouluevankeiumi kuvaelmana. Tämä perinne on ollut vahvana myös suomalaisten koulujen joulujuhlaohjelmissa. Luther halusi uudistaa ja parantaa vanhaa tapaa ja kirjoitti uuden seimikuvaelmalaulun, jossa eri säkeistöt oli tarkoitettu eri henkilöille.

Meidän virsikirjassamme virressä on 10 säkeistöä, joista kaksi ensimmäistä säkeistöä kuulu enkeleille ja kolmas, kahdeksas ja yhdeksäs säkeistö ovat paimenen puhetta.

Säkeistöissä 4-7 kuvaillaan tallin vaatimatomia oloja ja on ehkä tarkoitettu, että kuvaelmassa lapset astuvat yksitellen puhuttelemaan Jeesus-lastaa tai että katsojat laulavat ne yhdessä.

Viimeinen, yhdessä laulettava säkeistö on viittaus enkeleiden joululauluun.

Alkuperäisessä tekstissä oli 15 säkeistöä, joista viisi ensimmäistä oli enkeleiden puhetta.

Vuodesta 1886 virren kaksi ensimmäistä säkeistöä ovat säilyneet muuttumattomina. **Vanha virsikirjan 1701** sanat kuuluivat:

1.
Enkel' paimenill' puhui sanoill' näill':
Sangen hyvän sanoman sanon teill'
Ilon teill' ihanan ilmoitan,
Kuin Jumalalt' julki teill' suodaan.

2.
Yks'Piltti pisku nuorukainen,
Kyll' kaunukainen Lapsukainen.
On teill' syntynyt neitseest' nuorest',
Teill' iloks' ijät' sangen suureks'.

Kielen kehittyessä myös virsitekstejä nykyaikaistetaan. Virren muissa säkeistöissä tekstimuutokset eri virsikirjoissa ovatkin huomattavia.

v.1701

Nämät sinun silkkis, lakan'-liinas,'
Herrain Herra, taivaan Kuningas!
Kaikk' kalliimmat kultaiset vaatteet,
Huonot olis' sinull' sittenk' maata.

v.1886

Nää heinät oli vuoteenas,
O Herra, taivaan kuningas,
Vaikk' kalliit kultavaattehet
Sun arvoille ois halpaiset

Virsikirjaehdotusversio ei mennyt läpi kansalaispalautteen perusteella.

v. 1984

On kapalosi karhea,
et loista kultavaatteissa.
Vaan eivät nekään arvoas
vastaisi, Kristus, kuningas.

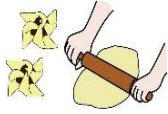

Laulamme virttä 21 edelleen virsikirjan **1938** versiolla:

Vain heinät on sun vuoteenas,
Oi Herra, taivaan Kuningas,
Vaik eivät kultavaattehet
Sun oisi valtas arvoiset.

Luther sepitti virren alkuaan siihen aikaan yleisesti tunnettuun kansansävelmään. Lutherista oli hyvä, että vanhat kauniit sävelmät otettiin koraaleihin ja saatiin näin entistä parempaan käyttöön. Virrelle on myöhemmin vakiintunut toinen saksalaista alkuperää oleva sävelmä.

Ideita joululomalle

Nuorten tervehdys

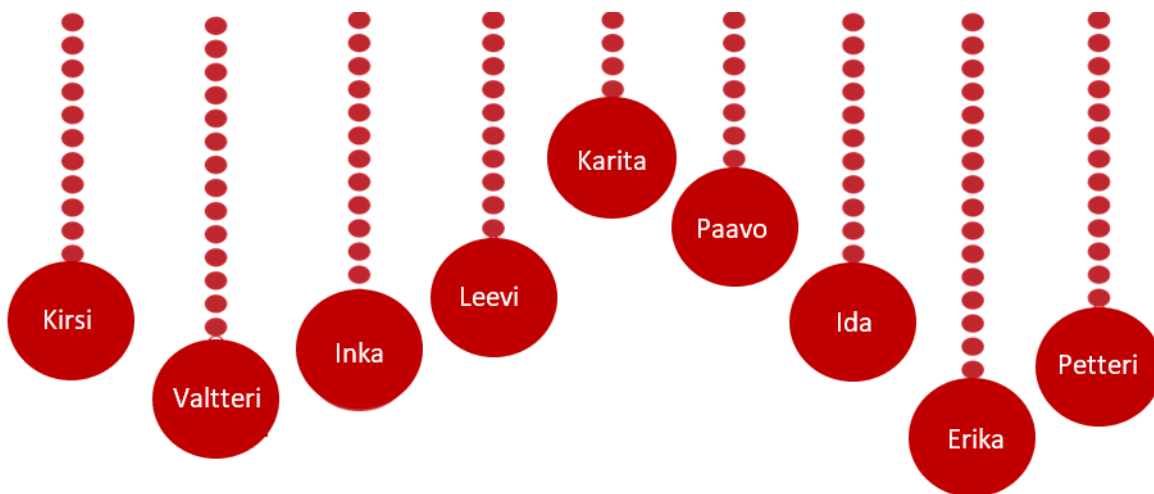
1. Syödä paljon
2. Nukkua
3. Mäenlasku
4. Lumiukonteko
5. Leipoa joulutorttuja
6. Osta joululahjoja
7. Joululaulujen laulaminen ja kuunteleminen
8. Saunominen
9. Kavereiden kanssa oleminen
10. Joululeffojen katsominen
11. Käydä haudoilla
12. Valvoa pitkään
13. Käydä luistelemassa
14. Avantouinti
15. Nauti lomasta!

1. Mikä joulussa on parasta?	Jouluruuat (Paavo)
2. Mikä on lempijouluruokasi?	Maksalaatikko (Valtteri)
3. Mikä on lempijouluelokuvasi?	Yksin kotona (Leevi)
4. Mitä toivot joululahjaksi?	Pandel - mailan (Petteri)
5. Lempijoululaulusi?	Joulumaa (Ida)
6. Mitä teet mieluiten joululomalla?	Nukun ja näen kavereita (Karita)
7. Joulutorttu vai piparkakku?	Joulutorttu (Inka)
8. Missä vietät joulua?	Kotona perheen kanssa (Kirsi)
9. Mitä haluat sanoa lehdenlukijoille?	Hyvät joulut ja tälle (Erika)

Kysymyksiin vastaajat ovat seurakunnan isoiskoulutuksessa olevia nuoria sekä nuorisotyönohjaaja Kirsi ja Petteri – pappi.

Hyvä jouluaatto

Menemme ajassa taakse päin noin 70 vuotta. Olin silloin lukiossa toisella luokalla. Meitä oli mukava poikaryhmä samalla luokalla. Yksi parhaista kavereistani oli Peku (nimi muutettu). Hän oli orpo ja oli kasvattipoikana rikkaassa perheessä. Peku eli aivan omissa oloissaan. Hänellä oli hieno asunto ihan kokonaan omassa käytössään. Peku jäi meidän toisten poikien mieleen erikoisesti siitä, että hän käytti paljon rahaa, mutta vain omiin asioihinsa. Ei hän sillä asialla yhtään rehvastellut, mutta me toiset sen huomasimme päivittäin varsinkin silloin, kun menimme ruokatunnilla Kutvosen rinteessä kahvilaan.

Jostakin erikoisesta syystä, jota en ollenkaan muista, pälkähti päähäni ajatus, että olisiko siinä mitään järkeä pyytää Pekua jouluaatoksi minun kotiini Korholaan. Kysyin vanhemmitani, pyydänpö Pekua meille jouluaatoksi. Vastaus oli, että ihan hyvin voit pyytää. Niin esitin Pekulle asian. Hän kun oli kaikkeen aina myönteinen, hän lupasi lähteä.

Meillä oli vakituisen käytännön mukainen aatto. Meitä oli vanhempien lisäksi neljä poikaa, joista minä olin kolmas ikäjärjestyksessä. Pukki kävi, lahjoja oli, laulettiin jouluvirsiä ja äiti luki saarnakirjasta aiheeseen kuuluvan saarnan. Äiti oli erinomainen lukija, vaikka oli käynyt vain 2-3 viikkoa kiertokoulua, olihan hän 1898 syntynyt. Niin kului aattoilta. Oli nukkumaan menon aika. Minä menin Pekun kanssa peräkammariin. Sinne mentyämme Peku purskahti itkuun. Minä kysyin ihmeissäni: "Mitä nyt?" Hän vastasi itkunsa lomassa: "Minä olen ollut tänään Taivaassa". Silloin tuli minullekin kyyneleitä silmään. (Ja tulee nytkin tuota hetkeä muistelllessani.) Peku jatkoi, että teillä pojat on ollut minun elämästäni harhainen kuva, kun olette seuranneet esimerkiksi rahankäyttöäni. Keskustelimme jonkin aikaa elämänarvoista ennen nukkumaan menoa.

Mainittakoon vielä, että ylioppi-laaksi tulon jälkeen emme tavanneet, mutta kuulin myöhemmin, että Peku oli aika nuorena sairauden kautta päässyt ikuiseen jouluunsa.

Niilo Korhonen

**Joulun aikaa rauhaisaa
vuotta hyvää alkavaa!**

Seurakunnan Emännät Kirsi ja Anja,
Kirkkoherranviraston Auli ja Riitta,
Suntiot Raimo ja Jari

**kiittävät kauniisti
kuluneesta vuodesta
ja
hyvästä yhteistyöstä.**

Satuhieronta

Satuhieronta on satujen yhdistämistä kosketukseen ja kevyeen hierontaan.

Se on rentoutumista ja rauhoittumista, läsnäoloa ilon ja leikin kautta.

Satuhieronta luo aitoja yhdessäolon hetkiä ja auttaa rentoutumaan.

Lapsi voi istua tai olla makuuasennossa.

Aikuinen lukee ja sivelee lasta satuhieronta ohjeen mukaisesti.

Mukavia rentoutus hetkiä!

Tonttu joulusaunassa- Satuhieronta

(Pidä hetki käsiä selän päällä aloituksen merkiksi).

On mukava istua saunan lämpöön.
Lämpö tuntuu varpaista päähän saakka *(painellaan selkää, käsiä ja jalkoja pehmeästi kämmenellä).*

Tonttu heittää vettä kiukaalle. Kiukaasta kuuluu ”Tshhh”. Vesi pirskahtelee kiuasta vasten *(tehdään selkään, ensin sormet yhdessä ja avataan sormet selkää vasten).*

Tontulle tulee kuuma ja tonttu päättää siirtyä pesulle *(sormilla tontun askeleita).*

Tonttu ottaa piparin tuoksuista shampoota ja hän alkaa pestä hiuksia *(hiuksia hierotaan sormilla).*

Tonttu kaataa lämpöistä vettä hiuksiin ja vesi valuu ylhäältä alas *(sormilla veden valumista ylhäältä alas päätä ja selkää pitkin).*

Sitten tonttu ottaa suklaan tuoksuisen saippuan ja peseytyy *(kämmenellä pyörivää liikettä käsiin, jalkoihin ja selkään).*

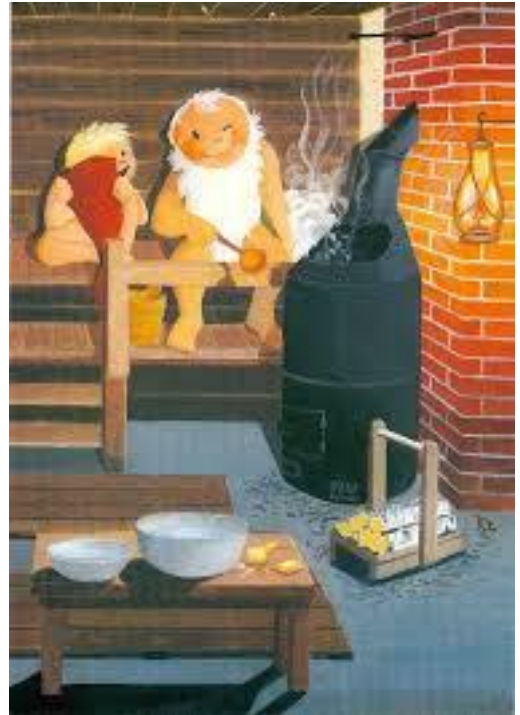
Lopuksi tonttu huuhtelee lämpöisellä vedellä saippuasta tulleen vaahdon pois *(veden valumista sormilla ylhäältä alas).*

Tonttu hakee pyyhkeen *(sormilla tontun askeleita)*

ja kietoo pyyhkeen lämpimästi ympärillensä *(painellaan kämmenellä selkää, käsiä ja jalkoja ja lopuksi jätetään kädet yläselkään).*

Tontulla on nyt puhdas, hyvä ja raukea olo. Sen pituinen se *(kädet selän päälle lopetuksen merkiksi).*

Satuhieronnan kirjoittajat Satuhierontaohjaajat Heli Mäkelä, Marika Evikoski ja Minna Kantoniemi/ esiopetus.

On se Sinullekin annettu
tehtävä jouluna ja joulun jälkeen:
iloksi Sinutkin on tarkoitettu
iloa viemään, valoa pimeään
hymyä, hyvää sanaa.
Kukaan ei niin köyhä
ettei jaettavaksi
ystävällisyyden lahjaa
kukaan ei niin rikas
ettei sitä tarvitsisi.
Ilo annettu jaettavaksi
valo vietäväksi eteenpäin.
– Maaria Leinonen –

Kiitoksia lähetystyön ystävät tuestanne. Kiitos lähetys- ja seurakuntapiirit toiminnastanne keskustassa ja syrjäkylillä. Ihmiset vanhenevat, mutta asia pysyy samana. On hyvä nähdä toisiaan hyvän asian yhteydessä.

Vapaaehtoistyötekijät Tapulin kirpputorilla ja Alakerran käsityötuvassa ovat pyörittäneet toimintaansa ihanasti. Myyjäisten toteutuksessa vapaaehtoiset ovat myös olleet arvokkaita ihmisiä. Teidän kaikkien kanssanne on ollut ilo työskennellä. Olette saattaneet jonkun henkilön Toivon tielle.

Siunattua joulua ja armorikasta uutta vuotta! Kaarina Vepsäläinen

Joulukuusi muistelee

Koko joulun ajan olen seisonut olohuoneen seinustalla värikkäänä, valaistuna ja ihailtuna. Minut koristeltiin jo pari päivää ennen jouluaattoa. Ympärilläni pyöri useita ihmisiä, isompia ja pienempiä. Lapset vähän riitelivät, kuka saa laittaa minkäkin koristeen tai nauhan.

Sain olla talon keskipisteenä yli kaksi viikkoa. Minun viereeni pysähdyttiin ihastelemaan tai vain seisomaan ja katsomaan. Joku nosti tuolin viereeni ja istui siinä pitkän tovin miettien hiljaa omia mietteitään. Kynttilät saivat palaa lähes koko joulun ajan.

Opin ihmisistä paljon. Lapset näkivät minut eri tavalla kuin vanhemmat. He ihastelivat värejä ja kimalluksia, enkeleitä ja uusia koristeita. Vanhemmat ihmiset näkivät koristeissa paljon muutakin. Huomasin, että oksani kantoivat muistoja jopa kaukaa menneisyydestä.

Melkein parasta koko joulussa oli kuunnella kaikenlaisia joulunviettoon liittyviä kommentteja. ”Lapseni teki aikoinaan tämän koristeen. Se on ihan kamala, mutta aina se on laitettava paikoilleen. Se kuuluu jouluun”. Tuota asiaa mietin paljon. Ymmärsin, että omaan lapseen liittyvät muistot – kaikenlaiset – ovat tärkeitä. Olen tainnut olla jonkinlainen muistikirja vuosikymmenten ajalta. ”Tuo esine on mummilasta, tuo taas edesmenneen veljeni peruja. Mieheni toi nuo koristepallot tuliaisiksi ulkomailta. Hei, tuon linnun olen saanut ihan pienenä lahjaksi hoitotädiltäni. Äiti, miksi sinua itkettää, kun katsot tuota vanhaa paperipalloa?”

Välillä ihan nauratti, välillä alkoi minuakin itkettää muistoja kuunnellessani.

Huokaistessani liikutuksesta tuntui, että neulasetkin alkavat jo varista!

Tänään, loppiaisenä, minua on riisuttu hiljalleen pitkin päivää. Koristeet siirtyvät laatikkoonsa ja varastoon. Ensi jouluna uusi joulukuusi nostaa muistot taas mieleen. Silloin voi oksilla olla mukana jotain uuttakin, ehkä muisto tästä joulusta.

Leena Korhonen

Joulu sydämessäsi!

Joulu on aika levon ja rauhan. Joulu on aika syville hengenvedoille ja kiireen kuluttamille jalkinehja. Jospa joulusi olisi tänä vuonna enemmän kuin kiireen, stressin, talouden ja huolien kanssa kamppailua. Jospa saisit joululahjaksi aikaa. Aikaa pysähtyä joulun todellisen sanoman äärelle ja huomata, että se ei olekaan riippuvainen siitä, onko ympärilläsi ihmisiä vai vietätkö joulun yksin. Onko jouluruokaa pöytä pullollaan, vai rakentuuko ateria pienemmällä. Joulun sanoma on Jumalan rakkaus sinua kohtaan

Jouluruoka

Ruuat jouluksi voi valmistella itse mieleisistään aineksista talouteen sopivasti. Kaiken ei tarvitse olla varsinaista jouluruoka kaikkine tykötarpeineen! Voisiko jouluaterian valmistaa yhdessä vaikkapa nyyttäriperiaatteella?

Liikunta ja luonto

Liikkuminen on tapa olla tässä maailmassa Jumalan luomana kehollisena olentona. Liikunta liikuttaa sinua kokonaisvaltaisesti; kun liikut, liikkuu myös ajatuksesi ja tunteesi. Liikkuminen vaikuttaa sinuun niin fyysisesti, henkisesti kuin hengellisesti. Jos pystyt liikkumaan muiden kanssa, se lisää myös sosiaalista hyvinvointiasi. Liikunta edistää terveyttäsi ja tuo elämääsi iloa! Liikunnan positiiviset vaikutukset näkyvät koko olemuksessasi.

**Sinulle hyvää ja levollista Joulua toivottaa diakoniatyön väki:
Pekka, Sirkka, Mirkka ja Merja**

Lepoa ja aikaa yhdessä ololle

Ota aikaa levolle ja läheisten kanssa kiireettömälle oleilulle ja kuulumisten vaihdolle. Liian harvoin tulee läheisiltä kysyttyä mitä hänelle oikeasti kuuluu. Ehkä tänä jouluna sen voisi kysyä? Lepo on myös tärkeää, levänneenä asiat näyttävät aina paremmilta!

Joululahja

Lahjat kuuluvat jouluun. Mutta tarvitseeko lahjojen olla jotain mitä markettien hyllyt pursuavat? Voisiko paketista löytyä jotain uniikkia, itsetehtyä ja tarpeellista?